

KOM IN BEWEGING

Vierde zondag van Pasen 8 mei 2022 in Bennekom

WOORD VAN WELKOM

In de naam van...

Het is voor mij een bijzonder genoegen om hier voor te kunnen gaan. Ik heb nooit gewoond in Bennekom – m'n ouders wel – ik heb hier ook nooit gewerkt, maar zoetjesaan is in de loop van de jaren een band gegroeid met deze geloofsgemeenschap. Daar ben ik echt blij om. Lang geleden ben ik al eens voorgegaan in een zondagse viering, dat was samen met Cathrien Meuwissen, en nu dus opnieuw. We zijn deze viering vorige maand gaan voorbereiden, toen ik nog in Argentinië was.

We vieren vandaag de vierde zondag van Pasen. In deze tijd tussen Pasen en Pinksteren worden we in beweging gezet. Pasen, de ervaring dat Jezus verrezen is, sterkt ons in het geloof dat er een nieuw begin mogelijk is, ook al wijst alles op het tegendeel. Pinksteren is het feest van het ontvangen van de Geest. Dan vieren we dat we de kracht ontvangen om te doen wat we werkelijk verlangen. En dan gaat het natuurlijk niet zozeer om het vervullen van onze genoegens, maar van onze verlangens naar verbondenheid, naar gerechtigheid, naar recht doen aan elkaar en zelf tot ons recht komen.

Vandaag, in de tijd tussen deze twee feesten kunnen we ons al in beweging laten zetten door wat we horen van Paulus en wat we horen uit de mond van Jezus. De evangelielezing is heel kort, die is al voorbij voordat je er erg in hebt. Deze woorden van Jezus zijn beter te begrijpen, als we zien dat het hem en Paulus om hetzelfde gaat. En het wordt nog helderder als we zelf ook op dat spoor komen waarvoor zij ons uitnodigen. Ik wens ons allen toe dat we daar in dit uur iets van mogen ontdekken.

GEBED

Goede God, Stem die ons roept,
we danken u voor dit uur samen.
Maak ons stil en open.
Dat u ons mag raken.
Dat u ons mag helen waar we verhard of gewond zijn.
Dat we uw uitnodiging horen.

We vragen u dit omwille van Jezus onze Heer,
die ons voorgegaan is en ons voorgaat,
Amen.

OVERWEGING

Lieve, beste broeders en zusters onderweg,

Het is nodig om iets uit te leggen over de twee lezingen die we net hoorden om te begrijpen wat er zich precies afspeelt – zowel in de gemeenschap in Antiochië die Paulus en Barnabas bezoeken, als in het gesprek dat Jezus voert met de mensen die bij hem zijn. Wie dat precies zijn vertelt de lezing niet eens. Dus enige uitleg is op z'n plaats. Nou goed, daar ben ik voor.

Paulus en Barnabas zijn op missie en trekken door Klein-Azië, wat tegenwoordig Turkije is. In iedere stad waar ze komen bezoeken ze altijd eerst de synagoge, de joodse gemeenschap ter plekke. Joden woonden overal verspreid over het Romeinse Rijk. Paulus en Barnabas waren zelf joden. Alle eerste christenen waren joden – logisch natuurlijk, want Jezus zelf was een jood. Wat hij verkondigde en voorleefde, was het geloof en het vertrouwen in de ENE, de God van Israël, die alle slaven en alle uitgesloten tot bevrijding roept. God riep bij monde van Mozes en anderen in Egypte, waar het volk in slavernij leefde. God riep bij monde van Jezus in Palestina, waar het volk in armoede en onderdrukking leefde onder de Romeinen en ook onder de knoet van een onderdrukkend geloof, in stand gehouden door hogepriesters en andere functionarissen, waarin veel moest en heel veel mensen buitengesloten werden. “Jullie horen erbij,” zei Jezus tegen die buitengesloten en deelde met hen tafel en brood, zijn tijd en zijn beste krachten.

Dat de uitgesloten erbij horen, en misschien wel de eersten zijn, dat had Paulus heel goed begrepen van Jezus. Als hij in de synagoge kwam van de steden die hij bezocht, sprak hij hierover. Wat hij in Antiochië gezegd heeft, horen we vandaag niet in de lezing, want de lange toespraak van Paulus is eruit geknipt. Wat we wel horen, is dat heel veel mensen getroffen waren door zijn woorden en dat de week erna op de sabbat bijna de hele stad samenstroomde om opnieuw naar hem te luisteren. Gedurende die week is er in de stad dus veel gepraat en zijn er veel mensen aangemoedigd om ook te gaan. Onder hen waren velen die niet-joods waren, voor wie de verhalen van Paulus en Barnabas nieuw waren. Zij hadden gehoord: “Jullie horen erbij,” hetzelfde als wat de onreinen, de zieken, de buitengesloten vrouwen van Palestina, de tollenaars, de herders en anderen die vuil werk deden hoorden uit de mond van Jezus.

Jezus had tegenstand opgeroepen, en dat doen Paulus en Barnabas ook. We horen dat 'de Joden', en daarmee wordt bedoeld 'de joodse autoriteiten, de oversten van de synagoge e.d.' jaloers werden. Ze zagen die ideeën van dat ook de buitengesloten erbij horen helemaal niet zitten. Ze spanden samen met de vooraanstaande burgers van de stad – dat zijn Romeinen en andere niet-joden – en gooiden de twee missionarissen de stad uit. Maar, zo eindigt de lezing: 'achterblijvende leerlingen waren vervuld van vreugde en van de heilige Geest'. De boodschap is aangeslagen, mensen zijn in beweging gekomen. Allengs groeit de groep van mensen die in Jezus de vertolker hebben herkend van dat vertrouwen in de God die juist insluit en bevrijdt in plaats van uitsluit en beknot.

En nu gaan we naar die ultrakorte lezing uit het evangelie. Jezus zei: “Mijn schapen luisteren naar mijn stem, ik ken ze en ze volgen mij.” Hij heeft het dan over en tegen die mensen die in beweging gekomen zijn, die zich laten raken door dat verlangen naar recht doen aan elkaar, naar ruimte maken voor elkaar. Oekraïners die in Nederland zijn en willen werken, voor hen worden nu regels verruimd, las ik gisteren in de krant. “Ben je kok van beroep? Morgen kun je aan de slag.” Voor hen wordt ruimte gemaakt. Het kan dus toch wel, het zou nog veel meer kunnen. “Precies,” zegt Jezus, “volg me na, er kan nog veel meer.”

Er gebeuren veel dingen her en der om ons heen, in Nederland, in Argentinië, waar ik woon en werk, waar mensen tijd maken voor elkaar, ruimte scheppen, zich sterk maken voor elkaar. We zijn er misschien zelf ook bij betrokken. Het gebeurt ook in de benarde omstandigheden van de Oekraïne. We horen in deze maanden van staaltjes van saamhorigheid daar, van zorg en van moed om weer opnieuw te beginnen. “Volg me na,” zegt Jezus, “kom in beweging, er kan nog veel meer.” Paulus en Barnabas waren twee van die navolgers, die achterblijvende leerlingen in Antiochië waren weer andere. Wij kunnen er ook toe behoren.

Nog een laatste raadselachtig zinnetje in de evangelielezing: “Ik geef mijn schapen eeuwig leven: ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit mijn hand roven.”

Wat het eeuwig leven is: wie zal het zeggen? Maar het moet in het verlengde liggen van die verbondenheid met elkaar, de zorg voor elkaar, van opkomen voor elkaar. Dat alles is altijd een

sprong in het diepe, omstreden, een risico. Verlies ik mezelf niet? Roep ik geen vervelende weerstanden op? Maar precies in dat in beweging komen kunnen we ook een onverwachte ruimte ontmoeten, een vertrouwen dat we nog niet eerder kenden: we gaan niet verloren, deze saamhorigheid, deze zorg voor elkaar, deze *kunnen* het laatste woord hebben.

Maak uw woord tot een kracht in ons midden, Heer. Amen.

SLOTGEBED

Goede God, die met ons meetrekt alle dagen van ons leven,
We danken u voor de kracht die we ontvangen hebben,
we danken u voor de kracht die we nog zullen gaan ervaren.
We danken u voor de broeders en zusters die we tegenkomen
en die ons troosten, dragen en uitdagen.
Strek uw heil uit in deze wereld,
vandaag, morgen en alle dagen, amen.

ZENDING EN ZEGEN

Moge God ons zegenen en behoeden,
moge God de glans van zijn gelaat over ons spreiden
en ons genadig zijn,
moge God haar gelaat naar ons keren en ons vrede schenken,
Amen.